

Kadın ve Çocuklara Karşı Şiddet Laik Batı'dan İthal Edilmiş Bir Salgındır

Evlilik içinde şiddet İslam beldelerinde dahi giderek artan sayıda kadın ve çocuk için olağan olmaya başladı. Özellikle kopyala-yapıştır Batılı yaşam tarzı ve yönetimi sayesinde aile içi şiddet denen kara bulutun Müslüman toplumlar üzerindeki gölgesi her gün daha da büyüyor.

Aile birliğinin dağılması ve dolayısıyla İslam beldelerindeki sosyal hayatta huzur ve ahengin kaybolması; Batılı kapitalist ideolojinin icadı insan yapımı laik liberal fikir ve değerlerin yüceltilmesinin kaçınılmaz sonucudur. Bu ideoloji; insanın peşinde koşturması gerektiği ideallerin yine insanın kendi eliyle kendisi için belirlemiş olduğu değerler olması gerektiğini öne sürmektedir. Bilhassa Batılı cinsiyet eşitliği ideali; gayrimüslim Batılı halkların başına bela olmuş hastalıkların aynılarını bizim toplumlarımıza ve ailelerimize de bulaştırmıştır. Cinsiyet eşitliği ideali; liberal hürriyetlerin ve bencil arzuların peşinde koşmaya teşvik ederek evlilik ve toplumsal hayattaki ilişkileri bozmaktadır. Saygı, refah, kadının, çocukların ve erkeklerin haysiyeti gibi tüm unsurların altını oymaktadır. Aynı anda İslami hükümleri şiddetle kınayan laik ajandalar Müslüman ailelerin gırtlaklarına yapışmış, onları çaresizlik içinde boğmaktadır.

Üstelik bazı çağdaş entelektüellerin iddia ettiği gibi toplumlarımızdaki vahim çürümenin hızla büyümesi de basit beceriksiz politikaların sonucu değildir. Bunu iddia edenler ne kadar yanıılıyorlar! Tam aksine bu çürüme, kendi halkının hayati meselelerini etkili bir şekilde çözmekten aciz olan kapitalist ideolojinin engellenemez neticesidir. Ancak kendi bekasını korumak için kendi çürüklerini gizlemekten ve başka inanç sistemlerinin kültürünü ve hayat tarzlarını yok etmekten başka çaresi bulunmamaktadır. Toplumlarımızda baş gösteren şiddet sorunu, en başta da aile içi şiddet sorunu, İslam topraklarını işgal etmek için Batı'nın uzun vadeli planlanmış sinsi projesinin ürünüdür ve beldelerimize dayattıkları laik yönetim sistemleriyle, kukla rejimleriyle, resmi kurumları, dernekleri ve feminist kadın hakları kuruluşları aracılığı ile hayata geçirilmiştir. Tüm bunlar sömürgeci güçlerin Müslüman halklara boyun eğdirmek için kullandıkları araçlarıdır. Bu makale, İslam beldelerimizde kadın ve kızlara karşı yaygınlaşan şiddetin devasa boyutunu gözler önüne sermeyi amaçlıyor.

Tunus; 1957'de Arap dünyasında modern Medeni Kanun uygulamaya geçiren, İslam'ın içtimai ve aile hukukunun birçoğunu devre dışı bırakıp yerine laik hükümleri dayatan, ilk Arap ülkesidir. Batılı hükümetler, feministler ve kurumlar bu koyu laik devleti İslam dünyasında kadın haklarını teminat altına alan model ülke olarak sunmuşlardır daima. Ancak topluma dayatılan ve zorla tatbik edilen laik liberal değerler, politikalar ve kanunlar sadece halka karşı zulümleri ve özellikle de kadınlara karşı şiddeti artırmıştır. Bugün bu Kuzey Afrika ülkesi *aile içi şiddette dünyanın en yüksek oranlarına sahip* ülkelerden birisi olmakla biliniyor. Araştırmalar kadınların neredeyse yarısının hayatlarının bir bölümünde şiddete maruz kaldıklarını gösteriyor. Tunus Demokratik Kadınlar'ın (ATFD, Fransızca kısaltma) yaptığı bir araştırma, şiddete maruz kalmış kadınların %84'ünün evli olduğunu ve vakıaların %82'sinin kocanın evinde meydana geldiğini gösteriyor.

Ulusal Aile ve Nüfus Dairesi; Tunuslu kadınların neredeyse %50'sinin herhangi bir çeşit şiddete maruz kaldığını ve bunların %42'sinin üniversite mezunu olduğunu açıkladı. Örneklem seçilerek 3 bin kadınla yapılan bir araştırma, kadınların %31'inin fiziksel şiddet, %28'inin cinsel şiddet ve %7,1'inin ekonomik şiddet yaşadığını ortaya koymuştur (13 Ağustos 2014). Bu yıl "Kadınlar Hakkında Araştırma, İnceleme ve Dokümantasyon" adında BM altında çalışan Tunuslu bir kuruluşun yayınladığı bir araştırma; 2011 -2015 yılları arasında kadınların %70-90'ının, cinsel tacize uğradığını, tacizlerin çoğunlukla toplu taşımalarda meydana geldiğini, tespit etmiş.

Kadınların güvenliği konusunda başka bir endişe kaynağı ise kadın kaçakçılığıdır. Uluslararası Göç Örgütü'nün (IOM) açıklamasına göre *Tunus, "zorla veya zorunlu çalışmaya ve seks ticaretine" maruz bırakılan kadınlar için bir kaynak, hedef ve transit ülke konumundadır.*

Tüm bunlar; kanunlarda yapılan tüm uyarlamaların Tunuslu kadınları korumada sadece akamete uğramakla kalmayıp dahası zulümlerin ve şiddetin arttığının delilidir. Buna rağmen Tunus daha laikleşmenin peşinde koşuyor. Tam toplumsal cinsiyet eşitliğini anayasasına yerleştirerek ve yine bu yıl içinde bu doğrultuda "Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Kanunu" çıkartarak hala daha fazla laik Batılı idealleri ve kanunları uygulamanın peşinde olduğunu kanıtıyor.

Türkiye'nin misyonu ise; kadın haklarında rol model olmak ve laiklik, demokrasi ve toplumsal cinsiyet eşitliği gibi kapitalist değerleri teşvik etmek üzere İslam dünyasına öncülük etmektir. Türkiye neredeyse kadınlara dair her uluslararası anlaşmada aktif olarak yer almaktadır. 1986 yılında Birleşmiş Milletler'in "Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi"ni (CEDAW) imzaladı. 1990 yılında Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nü (KSGM) devlet mekanizmasının bir parçası olarak kurdu. KSGM koordinasyonunda Türkiye 1995 yılından bu yana BM'nin Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'na aktif olarak katkıda bulunmaktadır. Yine 11 Mayıs 2011'de açılan Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, bilinen adıyla "İstanbul Sözleşmesi"ni 12 Mart 2012'de ilk imzalayan ülke olmuştur. Kadına karşı şiddetle mücadele; 1995 yılından beri devlet politikası olarak tanınmaktadır ve devletin birçok kurumu tarafından benimsenmiştir.

Ancak tüm bunlar ve ülkede toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik ve uygulama çaba ve girişimleri **dünyada kadınlara karşı şiddetin en hızlı oranla artan ülkesini** meydana getirmiştir. Türkiye Adalet Bakanlığına göre 2003'ten (AKP'nin iktidara gelmesinden sonra) 2014 yılına kadar kadın cinayetlerinde %1400 artış olmuştur. En dikkat çekici husus ise CEDAW ve Pekin Deklarasyonu gibi uluslararası anlaşmalar uyarınca en büyük kanuni değişiklikler ve düzenlemeler AKP hükümetinin döneminde gerçekleştirilmiş olmasıdır.

TÜİK (Türk İstatistik Kurumu), on kadından dördünün aile içi şiddet gördüğünü söylerken Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın raporuna göre Türkiye'de kadınların %86'sı eşi veya bir aile ferdinden fiziksel veya psikolojik şiddet görmüş. Sadece 2015 yılında 300'den fazla kadın aile içi şiddet sonucu hayatını kaybetti. 2014 yılında onlarca kadın polis korumasına rağmen kocaları tarafından öldürüldü. Hâlihazırda Türkiye'de resmi olarak 100'den fazla sığınma evi bulunuyor, kapasiteleri ise 3 binden az kadını barındıracak kadar. STK'lar aşırı yoğun ve her yıl 20 binden fazla kadın sığınma talebinde bulunuyor. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu; 2017 yılında 409 kadının cinayet kurban gittiğini, 387 çocuk istismar vakiası ve cinsel saldırıya uğrayan 332 kadının kaydedildiğini duyurdu. Bu rakamlar her yıl daha hızlı daha çok artıyor. Bir başka tüyler ürpertici gelişme ise çocuklara karşı şiddet

olaylarıdır. Boşanma davalarında yeni bir trend çıktı ortaya: babalar, boşanmak isteyen annelerden intikam almak için öz evlatlarını öldürüyor. Bu şekilde sadece 2017 yılında 20 çocuk öz babası tarafından öldürülmüştür.

Laik ve başka gayri İslami rejimler ve nizamlarla yönetilen diğer İslam beldelerindeki rakamlar ve raporlar da benzer iç karartıcı tablolar sergiliyor. **Afganistan**'da Afgan kadınlarının %80'i hayatları boyunca en az bir şiddet türüne maruz kalmış veya kalmaktadır (UNFPA 2016). Halk Sağlığı Bakanlığı; toplumsal cinsiyet kaynaklı 8 bin 188 vakıa tespit etmiş. Bunların içinde 2 bin 806 fiziksel şiddet, 3 bin 470 psikolojik istismar, bin 207 temel ihtiyaçlara erişim engeli, 403 zorla evlilik, 166 cinsel saldırı ve 136 cinsel istismar vakıası kaydedilmiş. Afganistan Kadın İşleri Bakanlığı 2017 yılında 4 bin kadına karşı şiddet vakıasının kaydedildiğini duyurdu.

Mısır'da her yıl 1,5 milyon, yani günde 4 binden fazla kadın aile içi şiddete maruz kalıyor (Mısır Ulusal Kadınlar Konseyi / 2016). **Filistin**'de evli kadınların %37'si kocaları tarafından herhangi bir şekilde şiddete maruz kalmış (Filistin Toplumunda Şiddet - Ulusal Araştırma, 2011). **Endonezya** benzer istatistiklere sahip. Kısaca, 2016 yılında 245 bin 548 kadın kocasından şiddet görmüş (Komnas Perempuan, 2016). **Malezya** ise sadece Ocak 2016'da 10 bin 282 aile içi şiddet vakıasıyla hemen peşinden geliyor. (WAO, 2016) BBC Farsça Servisi'nin haberine göre **İran**'da kadınların %66,3'ü şiddete maruz kalmış (RUDAW, 2014).

Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddet denen bu devasa felaket; hakikaten de beldelerimize Batı'dan ithal edilmiş bir fenomendir ki sahip olduğu kapitalist, laik ve liberal değerler sisteminden dolayı zaten Batı kendisi bu tarz cürümlerin salgınından mustarıptır. Örneğin **Birleşik Krallık**'da İngiltere ve Galler'de 2016 yılının sonunda 1,2 milyon kadın aile içi şiddetten dolayı şikâyetinde bulunmuş. 4 kadından 1'i aile içi şiddete maruz kalmaktadır (Ulusal İstatistik Bürosu). 2014 yılında Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın (FRA) yayımladığı bir araştırma; **Avrupa Birliği'ndeki kadınların üçte birinin 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz** kaldığını ortaya koydu. Bu rakam 62 milyon insana tekabül etmektedir. 28 Avrupa ülkesinde yapılan bu araştırma, Avrupa kıtasında 10 kadından birinin herhangi bir biçimde cinsel şiddet yaşadığını ve 20 kadından birinin tecavüze uğradığını tespit etmiş. Kadınların %55'i cinsel taciz yaşamış. Tacizler çoğunlukla iş yerinde vuku bulmuş ve mağdurların %75'i nitelikli meslek sahibi veya üst düzey yönetimde çalıştığı halde izzetlerine karşı bu şiddete maruz kalmışlardır. Bu veriler kadınların statüsünü yükseltmenin yolunun kadının istihdamıyla sağlanacağı iddialarını yalanlamaktadır. İlginçtir ki toplumsal cinsiyet eşitliği kanunları için övülen ve BM'nin Cinsiyet Eşitliği Endeksi, Dünya Ekonomik Forumu 2013 yılı raporu ve Avrupa Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Enstitüsü'nün dünyanın en cinsiyet eşitlikçi ülkeleri olarak simgelediği ülkeler - **Danimarka (%52), Finlandiya (%47) ve İsveç (%46) - en yüksek şiddet oranlarına sahipler.**

Huffington Post gazetesi 5 Nisan 2017'de **ABD**'deki şiddet istatistiklerini yayınladı: Her gün en az 570 kişi cinsel şiddete maruz kalıyor. Neredeyse her gün ülkenin her yerinden kolej kampüslerinde vuku bulan cinsel taciz haberleri yayınlanıyor. Ve bu ülke şu an resmi olarak en az 15 kadına cinsel tacizde bulunmuş olmakla suçlanan bir Başkan tarafından yönetiliyor. 1998'den beri en az 18 milyon tecavüz kurbanı olmuş. 6 Amerikalı kadından 1'i hayatında bir kez bir tecavüzden veya tecavüz teşebbüsünden sağ kurtulmuş. Tecavüz kurbanların ortalama sayısı yılda 321 bin 500. Buna ilaveten ABD'de aile içi şiddet de son derece yaygın. Neredeyse 5 milyon kadın partneri/eşi tarafından fiziksel şiddet görmüş...

Saymakla bitmiyor... Kendini kadın ve insan haklarının bekçisi ilan eden bu ülkede cinsel taciz, tecavüz vs. her türlü şiddeti epidemik boyutlarda bulmak mümkün.

Dünya genelinde sınır ötesi insan ticaretinin eline düşen tahmini 800 bin insandan %80'ini kadın ve kızlar oluşturuyor. Bunların %70'i cinsel sömürü için satılıyor. Dünyada 10 kadından 7'si hayatının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddet yaşadığını bildirmiştir. Dünya genelinde işlenen cinsel saldırıların %50'si 16 yaşından küçük kızlara karşı işleniyor. 100 milyondan fazla kız çocuğu sırf kız oldukları için (doğum öncesi cinsiyet belirlemesi sayesinde) doğmadan önce öldürülüyor. Bugün tüm bunlar uluslararası ve ulusal politikalara hâkim olan kapitalist laik sistemin gözetimi altında meydana geliyor. Bu sistem kadınlara ve kızlara karşı şiddet dalgasını durdurmak için tamamen çaresiz ve aciz olduğunu ispat etmiştir. Dahası, hem uluslararası hem de ulusal alanda teşvik ve tatbik edilmekte olan bir yığın cinsiyet eşitliği kanunlarına, yasalarına, antlaşmalara, girişimlerine ve programlara rağmen hem Batılı hem de Müslüman ülkeler apaçık bir şekilde kadınlara ve kızlara karşı şiddeti durdurmakta akamete uğramışlardır, hatta sorunun boyutunu dahi sınırlandırmaktan aciz kalmışlardır.

Müslüman ve ecnebi ülkelerden vermiş olduğumuz bu örnekler; insanları heva ve heveslerine göre davranmaya teşvik eden kapitalizmin liberal laik değerlerinin ve eğlence sanayisinin kadınların konumlarını aşağıladığını, cinsel hürriyetleri teşvik ederek toplumda kadın erkek ilişkilerine zarar verdiğini ve tüm dünyada kadınlara karşı aşağılayıcı ve şiddet içerikli davranışları doğrudan tetiklediğini göstermektedir. Ayrıca kadın erkek arasındaki ilişkileri ve etkileşimi güven verici ve sahih verici bir şekilde düzenleyen kuralların ve kanunların olmayışı, bununla birlikte kadının namusuna ve izzetine karşı her türlü saldırıya karşı etkili cezaların yokluğu, kadına karşı şiddetin aşırı derecede artmasına yol almıştır. Bu yozlaşmış değerler ve görüşler toplumlarımızda hâkim olduğu sürece politikalarda yapılan değişiklikler veya kadın kuruluşların açılması istikrarlı bir şekilde sorunu çözmede akamete uğramaya mahkûmdur. Hatta her türlü politika ve kanuni değişiklik ancak statükoyu koruyacak, İslam beldelerimizde zararlı sömürge temelli inanç sistemlerinin ve yapıların hâkimiyetini ve varlığını devam ettirecek, kadınların izzetine ve refahına karşı saldırıları artıracak ve Müslüman toplumlarımızın dokusundaki tahribatı hızlandıracaktır.

Bu salgının tek çaresi; Batılı kapitalist sömürgecilerin üzerimize dayattığı bu bozuk laik liberal sistemleri tümüyle reddedip İslam beldelerinin geleceğini sadece İslam nizamı üzerine yeniden inşa etmektir.

﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

" De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." [Hucurat 16]

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu adına

Zehra Malik